

Nr 233.

Af herr **Jeansson** i Kalmar, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående fördjupande af farleden i Kalmar sund.*

Med anledning af en kungl. proposition till 1897 års riksdag beviljades medel till upprensning af en 6,000 meter lång farled i Kalmar sund, så att fartyg med 6 meters djupgående skulle kunna passera genom sundet.

Motiven till detta anslag voro dels kommersiella, dels strategiska.

Den af Kungl. Maj:t tillsatta sjöfartsnäringskommittén hemställde uti sitt den 12 september 1890 afgifna betänkande, att för erhållande af en snabbare förbindelse och tryggare sjöväg från det öfre Sverige, Kalmar sund måtte göras tillgängligt äfven för större fartyg, och att härtill måtte lämnas särskildt anslag af statsmedel, och från de sjö-militära myndigheterna hade framhållits den stora betydelsen för vårt försvar att alla våra stridsfartyg skulle genom föreslagna fördjupningen af Kalmar sund kunna passera därigenom. Men huru djup rännan borde göras, därom voro meningarna delade. Lotsstyrelsen hade i sitt betänkande hemställt, att med hänsyn dels till sjöfartens behof af ökad vattendjup till följd af fartygens växande storlek och djupgående, dels ock med hänsyn till djupen i Flintrännan och Kejsar-Wilhelms-kanalen rännan i Kalmar sund icke borde göras grundare än att 7 meter djupgående fartyg kunde där passera. Däremot hade chefen för flottans stab anført, att farledsdjupet borde göras så stort, att våra stridsfartyg vid lägsta vattenstånd kunde fritt passera, d. v. s. 6 meter, hvilket djup han ansåg skulle jämväl tillgodose krafven ur handelssjöfartens synpunkt. Han höll t. o. m. före, att ett större djup än vår flotta behöfde skulle

mänhet utländska fartyg utbetalas 1 à 200,000 kr. Likaså importeras till Kalmar årligen c:a 5,000 tons ris från Indien, och om Ostasiatiska kompaniets ångare kunde gå in till Kalmar, skulle de ju kunna påräkna detta gods i hemfrakt, och detta utgör c:a 125,000 kronor. Sålunda skulle, om möjlighet bereddes för ångare af större djupgående att kunna ingå till Kalmar, dessa statssubventionerade ångare erhålla, just hvad de bäst behöfva, nämligen hemfrakt, och genom de på detta sätt betydligt ökade fraktinkomsterna för dessa ångare skulle deras behof af subvention af statsmedel afsevärdt minskas, och en stor del af kostnaderna för farledens ytterligare fördjupning skulle statsverket sålunda få på annat håll ersätta genom minskade utgifter i subvention till ifrågavarande ångare. Att äfven vårt lands exportindustri skulle få stor och mera allmän nytta af att ej endast Stockholm utan ännu en ostkusthamn — och det en med så goda järnvägsförbindelser som Kalmar — anlöpdes af de statsunderstödda linjernas ångare, det ligger ju i öppen dag, äfvensom att den direkta exporten härigenom skulle ökas.

Ur sjömilitär synpunkt blefve en djupare farled genom Kalmar sund af stor betydelse, genom att lämna fri passage åt krigsfartyg af större djupgående än 6 meter. Och hvilken fartygstyp som än kommer att beslutas såsom varande för vårt sjöförsvår lämpligast, så är dock högst sannolikt, att dess djupgående kommer att öfverstiga nämnda mått. För öfrigt visar det sig, att äfven våra nuvarande största pansarfartyg icke kunna obehindradt passera Kalmar sund under hvilka vattenförhållanden som helst.

Det djup, till hvilket farleden borde uppmuddras, bör lämpligen bestämmas till 24 fot (7,13 meter), och samtidigt borde som villkor uppställas, att Kalmar stad låter fördjupa inloppet till Kalmar hamn till lika djup.

Beträffande kostnaderna för arbetets verkställande är ju omöjligt att göra några beräkningar, innan nödiga undersökningar verkställts, men då det rör sig om en fördjupning af ungefär samma mått som förra gången, torde kostnaderna icke blifva väsentligt högre än då.

På grund af hvad jag sålunda anfört, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville verkställa utredning angående lämpligheten att fördjupa farleden i Kalmar

sund, så att fartyg med 7,13 meters djupgående kunna passera.

Stockholm den 2 februari 1912.

Joh. Jeansson
i Kalmar.

I motionens syfte instämmer

E. Indebetou.
